2025/2365

26.11.2025

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2025/2365

ze dne 12. listopadu 2025

o předcházení ztrátám plastových pelet za účelem snížení znečištění mikroplasty

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Mikroplasty jsou všudypřítomné, perzistentní a překračují geografické hranice. Jsou škodlivé pro životní prostředí a potenciálně škodlivé pro lidské zdraví. Škody způsobené mikroplasty na životním prostředí a potenciálně na lidském zdraví mohou být ještě větší v případě obsahu škodlivých chemických přísad a jiných látek vzbuzujících obavy přidávaných ve fázích výroby a zpracování. Mikroplasty se snadno přenášejí vzduchem, pevninskými povrchovými vodami a mořskými proudy a jejich mobilita je přitěžujícím faktorem. Vyskytují se v půdě, včetně zemědělské půdy, jezerech, řekách, ústích řek, na plážích, v lagunách, mořích, oceánech a v odlehlých, kdysi nedotčených oblastech. Jejich přítomnost v půdě má vliv na její vlastnosti a vyvolává změny půdy, které negativně ovlivňují růst některých rostlin. Dopady mikroplastů na mořské prostředí jsou podrobně zdokumentovány. Jakmile se mikroplasty dostanou do mořského prostředí, je téměř nemožné je zachytit a je známo, že je požívá řada organismů a živočichů a že poškozují biologickou rozmanitost a ekosystémy. Perzistence plastových pelet ve vodním prostředí může trvat desítky let a jejich požití může mořským živočichům, zejména mořským ptákům a mořským želvám, ublížit na zdraví nebo přivodit smrt. Mikroplasty jakožto další zdroj emisí skleníkových plynů i tlaku na ekosystémy rovněž přispívají ke změně klimatu. Nedílnou součástí daného problému je potenciál mikroplastů působit jako nosič adsorbovaných toxických látek nebo patogenních mikroorganismů. Lidé jsou mikroplastům vystaveni prostřednictvím ovzduší a konzumaci potravin. Rostoucí povědomí o přítomnosti mikroplastů v potravním řetězci může podkopávat důvěru spotřebitelů a mít ekonomické důsledky. V zasažených oblastech může dojít k negativním hospodářským dopadům na činnosti, jako jsou komerční rybolov a zemědělství, jakož i na rekreaci a cestovní ruch.

(2) Ve svém stanovisku ze dne 30. dubna 2019 nazvaném „Environmentální a zdravotní rizika znečištění mikroplasty“ skupina hlavních vědeckých poradců Komise uvedla, že „existují závažné důvody k obavám a k přijetí preventivních opatření“.

(3) Plastové pelety jsou jakékoliv polymerní materiály určené k dalšímu zpracovaní, primárního nebo sekundárního původu, bez ohledu na to, zda jsou získány z biomasy nebo určeny k postupnému biologickému rozkladu. Plastové pelety jsou určeny především ke zpracování v rámci výrobních procesů plastových výrobků, což zahrnuje tvarování v užším slova smysl, extruzi, pěnění, tvorbu fólií, lisování nebo vstřikování. Alternativně lze plastové pelety použít v rámci výrobních procesů neplastových výrobků, pokud jsou tyto pelety chemicky zapouzdřeny v matrici, například v lehkém betonu, nebo jsou fyzicky obsaženy ve výrobku, například v asfaltu. Plastové pelety mohou obsahovat chemické přísady a mohou mít více tvarů a forem, jako jsou plastové předvýrobní pelety, granule, vločky, pryskyřice, válečky, kuličky, prášky, mikroprášky, mikrokuličky a aglomeráty. Velikost jejich průměru se obvykle pohybuje od 2 do 5 milimetrů, nicméně existuje i malá část plastových pelet, které jsou menší nebo větší.

([1]) Úř. věst. C, C/2024/2487, 23.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2487/oj.
([2]) Úř. věst. C, C/2024/3675, 26.6.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/3675/oj.
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. dubna 2024 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a postoj Rady v prvním čtení ze dne 22. září 2025 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku). Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. října 2025 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

(4) Prach z plastových pelet je průmyslový zbytek z nakládání s plastovými peletami, jejich mletí nebo zpracování, který se nepoužívá v rámci výrobních procesů plastových výrobků, a proto nespadá do oblasti působnosti definice plastových pelet v tomto nařízení. Vzniku tohoto prachu je obtížné zabránit, lze jej však minimalizovat. Tento prach by měl být v rámci bezpečnosti a ochrany zdraví při práci odsáván pomocí filtrů nebo záchytných prostředků.

(5) Ztráty plastových pelet jsou v Unii třetím největším zdrojem mikroplastů neúmyslně uvolňovaných do životního prostředí a dochází k nim v důsledku špatných manipulačních postupů ve všech fázích dodavatelského řetězce plastových pelet, jenž zahrnuje výrobu včetně recyklace, přípravu vstupních směsí, směšování, přeměnu, zpracování, distribuci, přepravu, a to i po moři, a další logistické operace, skladování, balení a čištění nádob a cisteren na plastové pelety. Je tudíž nezbytný přístup zahrnující celý dodavatelský řetězec s cílem zajistit, aby se všechny hospodářské subjekty zapojené do nakládání s plastovými peletami zavázaly k předcházení jejich ztrátám. Od roku 2015 evropské odvětví výroby plastů postupně přijalo jako dobrovolný závazek mezinárodní program Operation Clean Sweep® (OCS). V rámci tohoto programu každá společnost, která plastové pelety vyrábí nebo s nimi nakládá, uznává význam dosažení nulových ztrát plastových pelet a zavazuje se přijmout osvědčené postupy. Ačkoli jsou tyto postupy obecně dobře chápány signatáři OCS, nebyly dosud plně implementovány. Úroveň využívání programu OCS v odvětví plastů zůstává nízká.

(6) Ve většině částí světa panují obavy z dopadů znečištění mikroplasty na životní prostředí a na lidské zdraví. Několik členských států přijalo nebo navrhlo zvláštní opatření. Rozmanitost vnitrostátních omezení by však mohla bránit fungování vnitřního trhu.

(7) Ve snaze řešit problematiku znečištění plasty Komise ve svém sdělení ze dne 16. ledna 2018 nazvaném „Evropská strategie pro plasty v oběhovém hospodářství“ uznala rizika, která mikroplasty představují, a vyzvala k přijetí inovativních řešení zaměřených na jednotlivé zdroje mikroplastů. Komise tento závazek obnovila ve svém sdělení ze dne 11. prosince 2019 o Zelené dohodě pro Evropu, ve sdělení ze dne 11. března 2020 o novém akčním plánu pro oběhové hospodářství a ve sdělení o akčním plánu pro nulové znečištění ze dne 12. května 2021. V plánu pro nulové znečištění je mezi cíle do roku 2030 zařazeno snížení množství mikroplastů uvolňovaných do životního prostředí o 30 %.

(8) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ([4]) řeší problém znečištění mikroplasty uložením omezení týkajících se uvádění mikroplastů, které jsou záměrně přidávány do výrobků, na trh, neboť při používání syntetických polymerních mikročástic samotných nebo při jejich záměrném přidávání do výrobků dochází ke značnému znečištění mikroplasty a toto znečištění představuje nepřijatelné riziko pro životní prostředí.

(9) Doporučení OSPAR 2021/06 týkající se snížení ztrát plastových pelet v mořském prostředí (dále jen „doporučení OSPAR 2021/06“) bylo přijato v červnu 2021 smluvními stranami Úmluvy o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku (úmluva OSPAR) s cílem snížit množství odpadků v mořích podporou včasného vypracování a zavedení účinných a konzistentních norem a certifikačních systémů pro předcházení ztrátám pelet v celém dodavatelském řetězci plastů. Opatření pro minimalizaci rizik spojených s přepravou plastových pelet po moři zvažuje Mezinárodní námořní organizace (IMO), která vydala nezávazný oběžník MEPC.1/Circ.909 o doporučeních pro přepravu plastových pelet po moři v nákladních kontejnerech (dále jen „oběžník MEPC.1/Circ.909“). V této souvislosti musí Unie a její členské státy pozorně sledovat veškerý budoucí vývoj v rámci IMO a hrát vedoucí úlohu při zajišťování vysoké úrovně ochrany životního prostředí v této oblasti, například stanovením přísného standardu ochrany.

(10) V návrhu, který Unie předložila v rámci Programu Organizace spojených národů (OSN) pro životní prostředí v souvislosti s druhým zasedáním mezivládního vyjednávacího výboru na téma mezinárodního právně závazného nástroje proti znečištění plasty (INC-2), Unie a její členské státy zdůraznily, že je zapotřebí, aby budoucí nástroj zahrnoval opatření k omezení neúmyslného uvolňování mikroplastů.

([4]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1907/oj).

(11) Ačkoli existují právní předpisy Unie týkající se předcházení vzniku odpadů, znečištění životního prostředí, odpadků v mořích a chemických látek, neexistují žádná konkrétní unijní pravidla Unii, ohledně předcházení ztrátám plastových pelet jakožto zdroje znečištění mikroplasty v celém dodavatelském řetězci. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ([5]) stanoví základní zásady nakládání s odpady a ukládá členským státům obecné povinnosti přijmout opatření k předcházení vzniku odpadů. Tyto obecné povinnosti by měly být doplněny řešením specifických aspektů a požadavků na opatrné nakládání s plastovými peletami s cílem zamezit tomu, aby se z nich stal odpad.

(12) I když výroba polymerních materiálů v průmyslovém měřítku spadá do oblasti působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ([6]), na jiné činnosti, jako je přeměna, přeprava nebo skladování plastových pelet, které obvykle provozují malé a střední podniky, se tato směrnice nevztahuje. Ani referenční dokument o nejlepších dostupných technikách při výrobě polymerů ze srpna 2007, vypracovaný podle směrnice Rady 96/61/ES ([7]), specifickou otázku ztrát plastových pelet neřeší.

(13) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ([8]) se zabývá sledováním a posuzováním dopadů mikroodpadu, včetně mikroplastů, v pobřežním a mořském prostředí. Za účelem harmonizace metodik byla vypracována aktualizace prvních pokynů pro sledování odpadků v mořích, která má zahrnovat také sledování výskytu a distribuce plastových pelet podél pobřeží. Směrnice 2008/56/ES však neobsahuje konkrétní požadavky týkající se předcházení ztrátám plastových pelet nebo snižování těchto ztrát u zdroje.

(14) Nařízení Komise (EU) 2023/2055 ([9]), kterým se mění příloha XVII nařízení (ES) č. 1907/2006 řeší ztráty syntetických polymerních mikročástic, tj. plastových pelet, používaných v průmyslových provozech jako uvolnění, kterým lze zabránit a zavádí požadavek na každoroční podávání zpráv o odhadovaném množství mikroplastů uvolněných do životního prostředí. Přestože chybí metodika odhadu ztrát, tento požadavek má zvýšit množství informací o ztrátách plastových pelet a zlepšit kvalitu shromážděných informací pro posouzení rizik, která z těchto mikroplastů v budoucnu vyplynou.

(15) K zajištění bezpečného a odpovědného nakládání s plastovými peletami ve všech fázích dodavatelského řetězce plastových pelet tak, aby se předcházelo ztrátám do životního prostředí a byla naplněna ambice nulových ztrát plastových pelet, je nutné stanovit požadavky na nakládání s plastovými peletami v celém dodavatelském řetězci, a to zejména při výrobě, včetně výstupu z recyklace, při přípravě vstupních směsí, směšování, přeměně, zpracování, při distribuci, přepravě, skladování, balení a při čištění cisteren a nádob na čisticích stanicích. Toto nařízení by se mělo vztahovat na všechny subjekty, které nakládají s plastovými peletami v celém dodavatelském řetězci, bez ohledu na jejich konečné použití.

(16) Uvedené požadavky na nakládání by měly zohledňovat mezinárodně doporučené správné manipulační postupy, jakož i stávající požadavky na nakládání s plastovými peletami stanovené daným odvětvím v Unii. V tomto ohledu je důležité, aby Unie a její členské státy usilovaly o zajištění toho, aby doporučení uvedená v oběžníku MEPC.1/Circ.909 byla na mezinárodní úrovni závazná. Dále může Unie podporovat diskusi na mezinárodní úrovni ohledně povinnosti dopravců informovat příslušné orgány v případě přepravy plastových pelet v jiné zemi, než ve které jsou usazeni.

([5]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/98/oj).

([6]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích a emisích z chovů hospodářských zvířat (integrovaná prevence a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2010/75/oj).

([7]) Směrnice Rady 96/61/ES ze dne 24. září 1996 o integrované prevenci a omezování znečištění (Úř. věst. L 257, 10.10.1996, s. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1996/61/oj).

([8]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/56/oj).

([9]) Nařízení Komise (EU) 2023/2055 ze dne 25. září 2023, kterým se mění příloha XVII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH), pokud jde o syntetické polymerní mikročástice (Úř. věst. L 238, 27.9.2023, s. 67, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2055/oj).

(17) S ohledem na škodlivost plastových pelet v životním prostředí, a vzhledem k tomu, že hospodářské subjekty a dopravci mají obecnou povinnost zabraňovat ztrátám plastových pelet, jak je stanoveno v tomto nařízení, je vhodné stanovit zvláštní požadavky na informace ve formě piktogramu a upozornění. Aby se snížila zátěž hospodářských subjektů a dopravců, mělo by být možné tyto požadavky zavést, přičemž se zohlední již existující povinnosti podle přílohy XVII nařízení (ES) č. 1907/2006. Odstavce 7 a 10 položky 78 uvedené přílohy stanoví požadavky na informace pro dodavatele syntetických polymerních mikročástic. Pro účely tohoto nařízení by se dodavatelem syntetických polymerních mikročástic měl rozumět jakýkoli výrobce, dovozce, následný uživatel nebo distributor uvádějící na trh plastové pelety, které jsou syntetickými polymerními mikročásticemi. Dodavatelé by měli uvést příslušné informace na štítku, obalu, v příbalové informaci nebo na bezpečnostním listu. Tyto informace by měli být schopni poskytnout v rámci poskytování informací podle odst. 10 položky 78 přílohy XVII nařízení (ES) č. 1907/2006. Jelikož však různé možné způsoby poskytování uvedených informací mohou být z hlediska přispění k dosažení obecné povinnosti zabraňovat ztrátám různě účinné, je vhodné, aby Komise v rámci přezkumu tohoto nařízení posoudila jejich relativní účinnost.

(18) Pokud dojde k uvolnění plastových pelet do mořského prostředí a jejich rozptýlení v něm, mohou poškodit živé zdroje a mořský život a narušit jiné legitimní způsoby využívání moře, jako je rybolov a akvakultura. Vzhledem k tomu, že plastové pelety vypadají pro ptáky jako rybí jikry, tvoří přibližně 70 % plastů konzumovaných mořskými ptáky, ačkoli plastové pelety představují pouze 0,05 % plastových kousků v povrchových vodách. Tyto malé plastové kousky byly nalezeny v žaludku 63 z přibližně 250 druhů mořských ptáků, které se na světě vyskytují. Kromě toho se odhaduje, že z hlediska hmotnosti jsou plastové pelety druhým největším přímým zdrojem znečištění moří mikroplasty. Podle odhadů se do oceánů každoročně dostávají miliardy jednotlivých plastových pelet. To je způsobeno jak malými, tak velkými ztrátami a úniky, k nimž dochází na pevnině i na moři ve všech fázích dodavatelského řetězce, a to zejména během jejich přepravy. Plastové pelety mohou navíc být vyplaveny na pláže a na pobřeží, což má následně negativní dopad na cestovní ruch a činnosti v pobřežních oblastech. V důsledku několika mimořádných událostí týkajících se námořních plavidel se do mořského prostředí uvolnilo několik tun plastových pelet, což mělo pro životní prostředí a místní komunity katastrofální důsledky. Například při nehodě lodi Toconao, která v roce 2023 zasáhla severní pobřeží Španělska, došlo ke ztrátě šesti nákladních kontejnerů, přičemž jeden z nich obsahoval tisíc pětadvacetikilogramových pytlů plastových pelet. Následkem této nehody byly na galicijské pobřeží vyplaveny miliony plastových pelet.

(19) S cílem řešit tuto otázku z hlediska námořní dopravy schválil Výbor IMO pro ochranu mořského prostředí v roce 2024 oběžník MEPC.1/Circ.909. Jelikož však tato doporučení nejsou právně závazná, měla by Unie v souladu se svou ze Smluv vyplývající povinností zachovávat a chránit životní prostředí a zlepšovat jeho kvalitu a podporovat opatření na mezinárodní úrovni zaměřená na řešení celosvětových problémů v oblasti životního prostředí zavést prostřednictvím tohoto nařízení závazná pravidla, aby jako první na světě zavedla vyšší úroveň ochrany životního prostředí. Přepravci by měli zajistit, aby plastové pelety byly zabaleny do kvalitních obalů, aby informace o přepravě byly včas předány provozovateli, zástupci a veliteli námořního plavidla a aby byla řádně vyplněna zvláštní žádost o uložení. Provozovatelé, zástupci a velitelé námořních plavidel by měli na základě informací o dopravě obdržených od přepravců zajistit, aby nákladní kontejnery obsahující plastové pelety byly řádně uloženy a zabezpečeny tak, aby se minimalizovalo nebezpečí pro mořské prostředí, aniž by byla ohrožena bezpečnost námořního plavidla a osob na palubě. Konkrétně by nákladní kontejnery obsahující plastové pelety měly být uloženy pod palubou, kdykoli je to přiměřeně proveditelné, nebo na palubě v krytých prostorech nechráněných palub. Tyto požadavky doplňují celkový právní rámec IMO a Unie týkající se bezpečnosti námořní dopravy a předcházení znečištění z lodí, zejména směrnici Evropského parlamentu a Rady 2002/59/ES ([10]), jíž byl zaveden systém pro předcházení nehodám a znečištění na moři s ohledem na mezinárodní právní předpisy.

(20) Hospodářské subjekty, dopravci EU a dopravci třetích zemí by požadavky na nakládání s plastovými peletami měli provádět podle pořadí priorit, přičemž nejvyšší prioritou je předejít uvolňování plastových pelet do životního prostředí. Prvním krokem by proto mělo být předcházení úniku plastových pelet z primárního úložiště při běžné manipulaci, čímž by se snížilo riziko úniku na nejnižší možnou úroveň, přičemž toto předcházení by mělo spočívat mimo jiné v zamezení jakékoli zbytečné manipulaci, například v omezení počtu míst, kde dochází k přemísťování plastových pelet, a v používání kvalitních obalů, poté by mělo následovat zamezení šíření uniklých plastových pelet, aby nedocházelo k jejich ztrátám v rámci životního prostředí, a jako poslední opatření by mělo přijít na řadu odklízení po úniku nebo ztrátě. Opatření zaměřené na zamezení šíření a odklízení by měly být prováděny způsobem, který minimalizuje škody na životním prostředí, zejména v rámci citlivých stanovišť.

([10]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/59/ES ze dne 27. června 2002, kterou se stanoví kontrolní a informační systém Společenství pro provoz plavidel a kterou se zrušuje směrnice Rady 93/75/EHS (Úř. věst. L 208, 5.8.2002, s. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2002/59/oj).

(21) I když cílem tohoto nařízení je předcházet ztrátám plastových pelet u všech hospodářských subjektů, dopravců EU i dopravců třetích zemí, povinnosti pro mikropodniky a malé a střední podniky by měly být upraveny tak, aby se zmírnila jejich zátěž. Na druhé straně by se členským státům nemělo bránit v tom, aby zavedly nebo zachovaly přísnější ochranná opatření. Je třeba, aby tato opatření, včetně opatření zaměřených na hospodářské subjekty, které nakládají s více než 5 tunami plastových pelet, byla slučitelná se Smlouvami.

(22) Aby byla zajištěna sledovatelnost plastových pelet, s nimiž se v jednotlivých členských státech nakládá a které se v nich přepravují, a aby příslušné orgány mohly účinně provádět kontroly souladu s předpisy, je nezbytné, aby zařízení, v nichž se nakládá s plastovými peletami, a dopravci, kteří je přepravují, byli registrováni.

(23) Za účelem předcházení ztrátám plastových pelet by hospodářské subjekty měly vypracovat, provádět a průběžně aktualizovat plán řízení rizik, zahrnující i posouzení rizik, v němž určí potenciál k únikům a ztrátám a zdokumentují zejména stávající vybavení a zavedené postupy specificky určené pro předcházení ztrátám plastových pelet, zamezení šíření plastových pelet a jejich odklízení. V rámci plánu řízení rizik by měly být rovněž posouzeny náklady a přínosy dodatečného vybavení a postupů pro řešení zjištěných rizik, přičemž je třeba zohlednit povahu a velikost zařízení i rozsah jeho operací. Pokud byly do plastových pelet přidány přísady, měly by hospodářské subjekty vzít v potaz nebezpečné vlastnosti dotčených plastových pelet, a pokud je pravděpodobné, že v případě ztrát plastových pelet tyto přísady vystupňují škody na lidském zdraví nebo životním prostředí, měly by hospodářské subjekty zvážit zahrnutí těchto informací do plánu řízení rizik.

(24) Aby mohly příslušné orgány ověřit soulad s požadavky plánu řízení rizik, měly by hospodářské subjekty příslušnému orgánu poskytnout plán řízení rizik, který vypracovaly, spolu s vlastním prohlášením o shodě nebo případně s osvědčením.

(25) Hospodářské subjekty by měly mít možnost, aby prostřednictvím přístupu založeného na posouzení rizik určily konkrétní vybavení, které zavedou, nebo postupy, které budou uplatňovat. Příslušné orgány by však při ověřování souladu měly mít možnost požadovat, aby hospodářské subjekty plán řízení rizik pozměnily, včetně toho, že v daném časovém rámci přijmou některá z opatření uvedených v tomto nařízení, aby zajistily odpovídající provádění požadavků tohoto nařízení.

(26) Pro účely hodnocení přiměřenosti plánu řízení rizik koncipovaného pro jednotlivá zařízení by hospodářské subjekty měly vést záznamy o odhadovaném množství ztracených plastových pelet za rok, spolu s celkovým množstvím pelet, s nimiž se nakládá. Aby se snížila zátěž pro hospodářské subjekty, měly by příslušné orgány a certifikační subjekty mít možnost využívat informace o odhadovaných uvolněných množstvích v rámci povinnosti podávat zprávy podle přílohy XVII nařízení (ES) č. 1907/2006.

(27) Vzhledem k povaze jejich činnosti by dopravci neměli mít povinnost vypracovat a provádět plán řízení rizik. Místo toho by dopravci měli být povinni zavést konkrétní opatření zaměřená na předcházení únikům a ztrátám pelet, zamezení šíření plastových pelet a odstranění jejich následků. Tato opatření by měla podléhat ověřování ze strany příslušných orgánů, především v průběhu přepravy. Některá z uvedených opatření by měla být prováděna během nakládky a vykládky, kdy nejčastěji dochází k únikům a ztrátám. Za tyto operace obvykle odpovídají jak hospodářské subjekty, tak dopravci, zatímco za přepravu nesou odpovědnost pouze dopravci.

(28) Dopravci třetích zemí by měli jmenovat zplnomocněného zástupce, který by měl jednat jménem daného dopravce třetí země a na nějž by se mohl obrátit kterýkoli příslušný orgán. Zplnomocněný zástupce by měl být na základě písemného pověření dopravce třetí země výslovně zmocněn, pokud jde o konkrétní povinnosti podle tohoto nařízení. Jmenováním tohoto zástupce není dotčena odpovědnost dopravce třetí země podle tohoto nařízení. V případě neplnění povinností ze strany dopravce třetí země by se mělo na daného zplnomocněného zástupce vztahovat vykonávací řízení, a to v rozsahu, jehož se jeho pověření týká.

(29) Úspěšné provádění opatření, jichž je zapotřebí k předcházení ztrátám plastových pelet, k zamezení šíření plastových pelet a k jejich odklízení, vyžaduje plnou spolupráci a angažovanost zaměstnanců hospodářských subjektů, dopravců EU a dopravců třetích zemí. Hospodářské subjekty, dopravci EU a dopravci třetích zemí by měli být povinni vyškolit své zaměstnance v závislosti na jejich konkrétních funkcích a povinnostech, aby bylo zajištěno, že budou znát a budou schopni instalovat, používat a udržovat příslušné vybavení a vykonávat postupy nezbytné k zajištění souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení, včetně toho, jak sledovat a hlásit ztráty plastových pelet. Hospodářské subjekty, dopravci EU a dopravci třetích zemí by měli v případě potřeby přijmout nápravná opatření, včetně zlepšení vybavení a zavedených postupů, bude-li nutné. Měli by rovněž měli být povinni sledovat a vést záznamy o každoročně odhadovaných množstvích ztracených plastových pelet, aby pomohli vyplnit přetrvávající mezery ve znalostech.

(30) Střední a velké podniky mají vzhledem ke své velikosti obvykle složitější situaci. V případě, že tyto podniky provozují zařízení, v nichž se nakládá s plastovými peletami v množství rovném prahové hodnotě 1 500 tun ročně nebo větším, měly být povinny zavést u každého zařízení dodatečná opatření, například by měly provádět každoroční interní posouzení a přijmout školicí program, který bude zohledňovat konkrétní potřeby a způsoby odborné přípravy. V uvedeném interním posouzení by mohla být zahrnuta témata, jako jsou odhadovaná množství ztracených plastových pelet a příčiny těchto ztrát, vybavení pro zabránění těmto ztrátám, zamezení šíření plastových pelet a jejich odklízení nebo postupy zavedené za účelem předcházení budoucím ztrátám a jejich účinnost, diskuse s pracovníky, kontroly vybavení a zavedených postupů a revize veškeré relevantní dokumentace.

(31) Mikropodniky a malé, střední a velké podniky provozující zařízení, v nichž se nakládá s plastovými peletami v množství rovném prahové hodnotě 1 500 tun ročně nebo větším, by měly být povinny předložit vlastní prohlášení o shodě. Měly by mít také dostatek času na to, aby prokázaly, že dodržují předpisy.

(32) U podniků, které provozují zařízení, v nichž se nakládá s plastovými peletami v množství rovném prahové hodnotě 1 500 tun ročně nebo větším, může existovat vyšší riziko ztrát plastových pelet. Střední a velké podniky, které provozují zařízení, v nichž se nakládá s plastovými peletami v množství rovném prahové hodnotě 1 500 tun ročně nebo vět, by měly prokazovat splnění požadavků stanovených v tomto nařízení tak, že získají a budou obnovovat osvědčení vydané certifikačními subjekty. V souladu s přístupem zahrnujícím celý dodavatelský řetězec a při současném omezení administrativní zátěže by malé podniky, které provozují zařízení, v nichž se nakládá s plastovými peletami v množství rovném prahové hodnotě 1 500 tun ročně nebo větším, měly prokázat soulad s požadavky získáním osvědčení vydaného certifikačními subjekty s platností pět let. Proces certifikace má malým podnikům, které provozují zařízení, v nichž se nakládá s plastovými peletami v množství rovném prahové hodnotě 1 500 tun ročně nebo větším, rovněž pomoci určit opatření potřebná k dosažení souladu s požadavky stanovenými v tomto nařízení. Po uplynutí doby platnosti osvědčení by tyto malé podniky měly prokázat soulad s požadavky tím, že příslušnému orgánu každých pět let od posledního oznámení oznámí aktualizaci svého plánu řízení rizik a vlastní prohlášení o shodě, pokud se tyto malé podniky včas nerozhodnou, že budou soulad nadále prokazovat obnovením osvědčení vydaného certifikačními subjekty.

(33) Certifikační subjekty, zejména poskytovatelé poradenských služeb, by neměly vykonávat žádnou činnost, která by mohla ohrozit jejich nezávislý úsudek nebo bezúhonnost ve vztahu k certifikačním činnostem, pro něž jsou akreditovány. Certifikačními subjekty mohou být buď akreditované subjekty posuzování shody, nebo environmentální ověřovatelé s licencí k provádění ověřování a schvalování v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ([11]). V zájmu zajištění homogenních informací by osvědčení mělo odpovídat jedinečnému formátu.

(34) Aby mohly příslušné orgány účinněji ověřovat soulad s tímto nařízením, měly by certifikační subjekty příslušným orgánům oznamovat výsledky svých posouzení. Osvědčení by neměla předjímat posouzení souladu s předpisy ze strany příslušných orgánů.

(35) K zajištění transparentnosti by příslušné orgány měly určité informace zveřejňovat. Mezi tyto informace patří oznámení o provozovaných zařízeních, účast na přepravě plastových pelet v Unii, včetně významných změn dříve oznámených údajů, stanovení zplnomocněného zástupce, plány řízení rizik, vlastní prohlášení o shodě, osvědčení a povolení, které by měly být přístupné na snadno dohledatelných a bezplatných internetových stránkách s neomezeným přístupem. Za účelem zajištění bezpečnosti a důvěrnosti by však příslušné orgány měly mít možnost nezveřejnit konkrétní podrobnosti v případě, že by jejich zveřejnění ohrozilo bezpečnost dotčených zařízení a místního obyvatelstva nebo jiné veřejné zájmy. Komise by rovněž měla zveřejnit seznamy vnitrostátních internetových stránek a zplnomocněných zástupců dopravců třetích zemí, aby byl zajištěn široký přístup k těmto informacím a současně bylo zachováno obchodní tajemství.

([11]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1221/2009 ze dne 25. listopadu 2009 o dobrovolné účasti organizací v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (EMAS) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 761/2001, rozhodnutí Komise 2001/681/ES a 2006/193/ES (Úř. věst. L 342, 22.12.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/1221/oj).

(36) Aby mohly být hospodářské subjekty registrovány v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (dále jen „EMAS“), musí dodržovat právní předpisy v oblasti životního prostředí, včetně tohoto nařízení. Hospodářské subjekty registrované v systému EMAS by proto měly být považovány za subjekty, které splňují požadavky stanovené v tomto nařízení, pokud environmentální ověřovatel ověřil, že požadavky stanovené v tomto nařízení byly zahrnuty do jejich systému environmentálního řízení a jsou uplatňovány. Tyto hospodářské subjekty by proto měly být při obnovování vlastních prohlášení a aktualizaci plánu řízení rizik osvobozeny od povinnosti certifikace a oznamování příslušným orgánům. Kromě výjimky stanovené pro systém EMAS a za účelem snížení zátěže pro jiné systémy s vysokou integritou by hospodářské subjekty, které pro účely jednotlivých zařízení vypracovávají a zavádějí jiné systémy environmentálního řízení, měly být osvobozeny od dodržování tohoto nařízení, a to pod podmínkou, že splní určitá kritéria stanovená v tomto nařízení.

(37) Příslušné orgány by měly ověřovat, zda hospodářské subjekty, dopravci EU a dopravci třetích zemí plní povinnosti stanovené v tomto nařízení, přičemž by měly ve vhodných případech využívat zjištění poskytnutá v rámci procesu certifikace nebo ve vlastních prohlášeních. Toto ověřování by mělo případně vycházet z environmentálních inspekcí nebo jiných ověřovacích opatření a měl by se při něm uplatňovat přístup založený na posouzení rizik. Inspekce by měly být pokud možno koordinovány s inspekcemi vyžadovanými podle jiných právních aktů Unie. Příslušné orgány by měly Komisi poskytovat informace o provádění tohoto nařízení.

(38) Členské státy by měly být schopny zajistit soulad s tímto nařízením prostřednictvím povolení vycházejících ze systému pravidelných inspekcí zařízení, které mají za cíl přezkoumat celou škálu relevantních dopadů na životní prostředí, včetně úniků a ztrát. U zařízení nacházejících se v členském státě, který se rozhodne soulad prosazovat a ověřovat prostřednictvím tohoto systému povolení a pravidelných inspekcí, by měly být hospodářské subjekty osvobozeny od povinnosti získat osvědčení nebo předložit vlastní prohlášení o shodě týkající se zařízení, pro která mají povolení, jež ukládá podmínky nezbytné pro zajištění souladu s tímto nařízením. U zařízení, na něž se tato výjimka vztahuje, by hospodářské subjekty měly relevantnímu příslušnému orgánu oznámit plán řízení rizik a jeho pravidelné aktualizace. Je-li soulad zabezpečen prostřednictvím povolení, členské státy by v zájmu toho, aby byl včas zajištěn soulad s tímto nařízením, měly přijmout kroky nezbytné k tomu, aby revidovaly podmínky stávajících povolení a vydaly povolení nová.

(39) Ve směrnici 2008/98/ES se stanoví, že členské státy mají požadovat, aby subjekty provádějící recyklaci získaly povolení, jehož podmínky zajistí, aby výroba plastových pelet probíhala tak, aby neohrožovala lidské zdraví nebo nepoškozovala životní prostředí, zejména aby se zabránilo rizikům pro vodu, ovzduší, půdu, rostliny nebo živočichy.

(40) Aby se minimalizovaly dopady případných ztrát, měli by hospodářské subjekty, dopravci EU i dopravci třetích zemí přijmout nápravná opatření nezbytná k obnovení souladu s tímto nařízením. Požadovaná nápravná opatření by měla být přiměřená zjištěnému porušení předpisů a jeho očekávaným škodlivým účinkům na životní prostředí. Pokud příslušné orgány zjistí porušení tohoto nařízení, měly by o tom informovat hospodářský subjekt, dopravce EU nebo dopravce třetí země a požadovat, aby byla přijata nápravná opatření k obnovení souladu.

(41) Příslušné orgány by měly mít minimální soubor kontrolních a vymáhacích pravomocí, aby mohly zajišťovat dodržování tohoto nařízení, rychleji a účinněji vzájemně spolupracovat a odrazovat hospodářské subjekty, dopravce EU a dopravce třetích zemí, zplnomocněné zástupce, přepravce a v relevantních případech provozovatele, zástupce a velitele námořních plavidel přepravujících plastové pelety od porušování tohoto nařízení. Tyto pravomoci by měly být dostatečné k tomu, aby bylo možné řešit problémy spojené s vymáháním a zabránit tomu, aby hospodářské subjekty, které předpisy nedodržují, využívaly mezer v systému vymáhání tím, že se přesunou do členských států, jejichž příslušné orgány nejsou k řešení nezákonných praktik vybaveny. Příslušné orgány by měly mít možnost použít všechny skutečnosti a okolnosti případu jako důkazy pro účely inspekcí, které provádějí.

(42) Mikropodniky a malé a střední podniky představují významnou část dodavatelského řetězce plastových pelet. Při plnění příslušných povinností stanovených v tomto nařízení by mohly čelit specifickým problémům při provádění a úměrně vyšším nákladům. Komise by měla zvýšit povědomí hospodářských subjektů a dopravců o nutnosti předcházet ztrátám plastových pelet. Kromě toho by Komise měla po konzultaci se všemi příslušnými zúčastněnými stranami vypracovat školicí materiály, které by mohly mít různé podoby, včetně příruček a kurzů, s cílem pomoci hospodářským subjektům a dopravcům při plnění jejich povinností, zejména pokud jde o požadavky na posouzení rizik. V tomto ohledu by mělo být zohledněno doporučení OSPAR 2021/06. Členské státy by měly poskytovat přístup k informacím a pomoc, zejména mikropodnikům a malým podnikům, pokud jde o dodržování povinností a požadavků na posouzení rizik. Pomoc poskytovaná členskými státy by mohla zahrnovat technickou podporu a specializované školení pro všechny pracovníky, kteří manipulují s plastovými peletami. Mohla by rovněž zahrnovat finanční podporu, a to i pro účely certifikace malých podniků, jakož i přístup k financování. Opatření členských států by měla být přijata s ohledem na příslušná pravidla státní podpory.

(43) Aby bylo možné zajistit společný základ pro odhad ztrát plastových pelet, je nutné mít k dispozici standardizovanou metodiku stanovenou v harmonizované normě přijaté v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ([12]). Nařízení (EU) č. 1025/2012 stanoví postup pro námitky proti harmonizovaným normám, pokud tyto normy nesplňují v plné míře požadavky stanovené v uvedeném nařízení.

(44) K zajištění toho, že bude dosaženo cílů tohoto nařízení a že jeho požadavky budou účinně vymáhány, by měly členské státy určit své příslušné orgány odpovědné za uplatňování a vymáhání tohoto nařízení. V případech, kdy na jejich území existuje více než jeden určený příslušný orgán, by členské státy měly zajistit úzkou spolupráci mezi všemi určenými příslušnými orgány, aby bylo zajištěno účinné plnění povinností příslušných orgánů.

(45) Za účelem zajištění souladu s tímto nařízením by příslušné orgány, pokud mají k dispozici relevantní informace, jako jsou odůvodněné stížnosti předložené třetími stranami, měly na základě těchto informací rovněž podnikat nezbytné kroky zahrnující inspekce a slyšení. Třetí strany, které podávají stížnost, by měly být schopny prokázat dostatečný zájem nebo trvat na tom, že došlo k porušení práva.

(46) Členské státy by měly zajistit, aby veškerá opatření přijatá jejich příslušnými orgány podle tohoto nařízení podléhala účinným prostředkům nápravy před soudem v souladu s článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie („Listina“). V souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie platí, že zajištění soudní ochrany práv osob stanovených právem Unie přísluší soudům členských států. Kromě toho čl. 19 odst. 1 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) členským státům ukládá povinnost stanovit prostředky nezbytné k zajištění účinné právní ochrany v oblastech pokrytých právem Unie. V tomto ohledu by členské státy měly zajistit, aby veřejnost, včetně fyzických a právnických osob, na které e vztahuje toto nařízení, měla přístup k právní ochraně v souladu se závazky, které členské státy přijaly jako smluvní strany Úmluvy Evropské hospodářské komise OSN o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí ze dne 25. června 1998 ([13]) („Aarhuská úmluva“).

(47) Členské státy by měly stanovit sankce za porušení vnitrostátních ustanovení přijatých na základě tohoto nařízení a zajistit jejich uplatňování. Členské státy mohou stanovit správní i trestní sankce. Uložení trestních a správních sankcí by v žádném případě nemělo vést k porušení práva nebýt dvakrát souzen nebo trestán za stejný trestný čin (zásada ne bis in idem), jak jej vykládá Soudní dvůr Evropské unie. V případě nejzávažnějších porušení spáchaných právnickou osobou, jako jsou porušení s vysokou závažností vyplývající z jejich povahy, rozsahu nebo opakování nebo porušení představující vážná rizika pro zdraví nebo životní prostředí, by členské státy měly zajistit, aby jejich vnitrostátní systém sankcí zahrnoval správní finanční sankce, jejichž maximální výše by měla činit alespoň 3 % ročního obratu této právnické osoby v Unii v účetním roce předcházejícím roku, v němž je správní finanční sankce uložena. V případě takových porušení, aniž jsou dotčeny povinnosti členských států podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES ([14]), by členské státy měly mít možnost souběžně nebo alternativně uložit trestní sankce, a to za předpokladu, že jsou účinné, přiměřené a odrazující.

(48) Členské státy by v relevantních případech měly podporovat financování projektů zaměřených na: odklízení oblastí znečištěných plastovými peletami pomocí environmentálně udržitelných postupů; shromažďování, zpracovávání a poskytování informací o mimořádných událostech a nehodách způsobujících ztráty, a o souvisejících reakcích; zlepšování znalostí o dopadech ztrát plastových pelet na lidské zdraví a životní prostředí; a na podporu programů zvyšování informovanosti, zejména v nejvíce zasažených oblastech, jako jsou průmyslové zóny a přístavy.

([12]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1025/2012 ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady 89/686/EHS a 93/15/EHS a směrnic Evropského parlamentu a Rady 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES a 2009/105/ES, a kterým se ruší rozhodnutí Rady 87/95/EHS a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1673/2006/ES (Úř. věst. L 316, 14.11.2012, s. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1025/oj).

([13]) Úř. věst. L 124, 17.5.2005, s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/convention/2005/370/oj.

([14]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/99/ES ze dne 19. listopadu 2008 o trestněprávní ochraně životního prostředí (Úř. věst. L 328, 6.12.2008, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2008/99/oj).

(49) Pokud v důsledku porušení tohoto nařízení došlo k újmě na lidském zdraví, měly by členské státy zajistit, aby dotčené osoby mohly požadovat a získat za tuto újmu náhradu od příslušných fyzických nebo právnických osob. Tato pravidla o náhradě újmy přispívají ke sledování cílů zachování, ochrany a zlepšování kvality životního prostředí a ochrany lidského zdraví, jak je stanoveno v článku 191 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Podporují rovněž právo na život, na nedotknutelnost lidské osobnosti a na ochranu zdraví stanovené v článcích 2, 3 a 35 Listiny a právo na účinnou právní ochranu stanovené v článku 47 Listiny. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ([15]) navíc nedává soukromým stranám právo na náhradu škod v důsledku škod na životním prostředí nebo bezprostřední hrozby takových škod.

(50) Je proto vhodné, aby se toto nařízení zabývalo právem na náhradu újmy způsobené jednotlivcům a zajistilo, aby jednotlivci mohli bránit svá práva v souvislosti s újmami na zdraví způsobenými porušením tohoto nařízení, čímž se zajistí jeho účinnější prosazování. Postupy týkající se nároků na náhradu újmy by měly být navrhovány a uplatňovány tak, aby neznemožňovaly nebo nadměrně neztěžovaly výkon práva na náhradu újmy.

(51) Dopad tohoto nařízení na procesní autonomii členských států by měl být omezen na to, co je nezbytné pro zajištění cílů ochrany lidského zdraví prostřednictvím bezpečného životního prostředí, o něž usiluje, a neměl by mít vliv na ostatní vnitrostátní procesní pravidla zakládající právo požadovat náhradu újmy za porušení tohoto nařízení. Taková vnitrostátní pravidla by však neměla bránit účinnému fungování mechanismu pro vymáhání náhrady újmy, který toto nařízení vyžaduje.

(52) Aby bylo zajištěno, že jednotlivci mohou hájit svá práva v souvislosti s újmami na zdraví způsobenými porušením tohoto nařízení, a tím se zajistilo jeho účinnější vymáhání, měly by být nevládní organizace podporující ochranu lidského zdraví nebo životního prostředí, nebo ty, které podporují ochranu spotřebitelů a splňují veškeré požadavky podle vnitrostátního práva, oprávněny účastnit se řízení jako členové dotčené veřejnosti podle toho, jak určí členské státy, a to buď jménem oběti, nebo na její podporu, aniž jsou dotčeny vnitrostátní procesní předpisy týkající se zastupování a obhajoby před soudy. Členské státy obvykle požívají procesní autonomie umožňující zajistit účinný prostředek nápravy proti porušování práva Unie, s výhradou dodržení zásad rovnocennosti a účinnosti. Ze zkušeností však vyplývá, že i když existují přesvědčivé epidemiologické důkazy o negativních zdravotních dopadech znečištění na obyvatelstvo, není zjevné, že by zde byla přímá příčinná souvislost mezi konkrétní ztrátou plastových pelet a konkrétními dopady na lidské zdraví nebo životní prostředí, a tyto dopady obvykle rovněž nejsou okamžité.

(53) Za účelem zohlednění technického pokroku a vědeckého vývoje by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny příloh tohoto nařízení. Je obzvláště důležité, aby Komise vedla v rámci přípravné činnosti odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ([16]). Zejména pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

(54) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o podávání informací o provádění tohoto nařízení. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([17]).

(55) S cílem poskytnout hospodářským subjektům, dopravcům EU, dopravcům třetích zemí, přepravcům a provozovatelům, zástupcům a velitelům námořních plavidel dostatek času na přizpůsobení se požadavkům stanoveným v tomto nařízení by mělo být jeho uplatňování odloženo.

([15]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/35/ES ze dne 21. dubna 2004 o odpovědnosti za životní prostředí v souvislosti s prevencí a nápravou škod na životním prostředí (Úř. věst. L 143, 30.4.2004, s. 56, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/35/oj).

([16]) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.

([17]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(56) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž předcházení ztrátám plastových pelet, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíš jich, z důvodu rozsahu nebo účinků tohoto nařízení, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví povinnosti při nakládání s plastovými peletami, aby se předešlo ztrátám plastových pelet ve všech fázích dodavatelského řetězce, s cílem dosáhnout nulových ztrát plastových pelet.

2. Toto nařízení se vztahuje na následující fyzické a právnické osoby:

a) hospodářské subjekty, které v předchozím kalendářním roce nakládaly s plastovými peletami v Unii v množství rovném prahové hodnotě pět tun nebo větším;

b) hospodářské subjekty, které v Unii provozují zařízení na čištění nádob a cisteren na plastové pelety;

c) dopravce EU a dopravce třetích zemí, kteří přepravují plastové pelety v Unii, a

d) přepravce a provozovatele, zástupce a velitele námořních plavidel přepravujících plastové pelety v nákladních kontejnerech, která opouštějí přístav členského státu nebo v něm zastavují.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „plastovými peletami“ hmota polymerního materiál, bez ohledu na tvar, formu nebo velikost, která se vyrábí za účelem zpracování v rámci výrobních procesů plastových výrobků, a to bez ohledu na její skutečné použití;

2) „únikem“ jednorázové nebo dlouhotrvající rozptýlení plastových pelet v rámci zařízení nebo v rámci silničních vozidel, železničních vagonů či plavidel vnitrozemské plavby, které plastové pelety přepravují, z primárního úložiště;

3) „ztrátou“ jednorázové nebo dlouhotrvající rozptýlení plastových pelet do životního prostředí v kterékoli fázi dodavatelského řetězce, a to buď ze zařízení nebo ze silničních vozidel, železničních vagonů, plavidel vnitrozemské plavby či námořních plavidel, která opouštějí přístav členského státu nebo v něm zastavují, přepravujících plastové pelety;

4) „zařízením“ prostory, stavba, lokalita, areál nebo místo, v němž se provádí jedna nebo více hospodářských činností zahrnujících nakládání s plastovými peletami;

5) „hospodářským subjektem“ fyzická nebo právnická osoba, která provozuje nebo řídí celé zařízení nebo jeho část, nebo v případech, kdy tak stanoví vnitrostátní právní předpisy, osoba, které byla svěřena rozhodující ekonomická pravomoc nad technickým fungováním zařízení;

6) „dopravcem EU“ fyzická nebo právnická osoba usazená v členském státě, která se v rámci své hospodářské činnosti zabývá přepravou plastových pelet pomocí silničních vozidel, železničních vagonů nebo plavidel vnitrozemské plavby;

7) „dopravcem třetí země“ fyzická nebo právnická osoba usazená ve třetí zemi, která se v rámci své hospodářské činnosti v Unii zabývá přepravou plastových pelet pomocí silničních vozidel, železničních vagonů nebo plavidel vnitrozemské plavby;

8) „přepravcem“ fyzická nebo právnická osoba, která uzavřela nebo jejímž jménem byla uzavřena smlouva o přepravě zboží s fyzickou nebo právnickou osobou, která se v rámci své hospodářské činnosti zabývá přepravou plastových pelet pomocí námořních plavidel;

9) „provozovatelem“ vlastník nebo správce námořního plavidla;

10) „zástupcem“ osoba pověřená nebo oprávněná k dodávání informací jménem provozovatele;

11) „mikropodnikem, malým nebo středním podnikem“ mikropodnik, malý nebo střední podnik ve smyslu přílohy doporučení Komise 2003/361/ES ([18]);

12) „velkým podnikem“ podnik, který není mikropodnikem, malým ani středním podnikem;

13) „příslušným orgánem“ orgán nebo subjekt určený členským státem k plnění povinností podle tohoto nařízení;

14) „zplnomocněným zástupcem“ fyzická nebo právnická osoba usazená v Unii, která byla na základě písemného pověření dopravce třetí země podle článku 4 zmocněna, aby jednala jeho jménem ve vztahu ke konkrétním úkolům souvisejícím s povinnostmi stanovenými v čl. 3 odst. 2 a 3, čl. 5 odst. 6 třetím pododstavci a čl. 15 odst. 1;

15) „certifikačním subjektem“ jakákoli z těchto fyzických nebo právnických osob:

a) subjekt posuzování shody ve smyslu čl. 2 bodu 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ([19]);

b) fyzická nebo právnická osoba, která získala licenci k provádění ověřování a schvalování v souladu s nařízením (ES) č. 1221/2009;

16) „posuzováním shody“ proces, který prokazuje, zda zařízení splňuje příslušná pravidla tohoto nařízení a aktů v přenesené pravomoci přijatých na jeho základě;

17) „povolením“ písemné oprávnění k provozování zařízení vydané relevantním příslušným orgánem.

Článek 3

Obecné povinnosti

1. Hospodářské subjekty, dopravci EU a dopravci třetích zemí zajistí, že budou zabraňovat ztrátám. Pokud ke ztrátám dojde, přijmou hospodářské subjekty, dopravci EU a dopravci třetích zemí okamžitá opatření k zamezení šíření těchto ztrát a k jejich odklizení v souladu s environmentálně udržitelnými postupy.

2. Hospodářské subjekty informují příslušné orgány členského státu o každém zařízení nacházejícím se v daném členském státě, které provozují nebo řídí nebo případně, nad jehož technickým fungováním jim byla svěřena rozhodující ekonomická pravomoc. U každého zařízení, o němž informují, uvedou, zda se v zařízení nakládá s plastovými peletami v množství rovném prahové hodnotě 1 500 tun ročně, menším nebo větším. Před první přepravou plastových pelet v Unii dopravci EU nebo případně zplnomocnění zástupci uvedení v článku 4 informují příslušné orgány členského státu, v němž je dopravce EU nebo případně zplnomocněný zástupce usazen, o své účasti na přepravě plastových pelet v rámci Unie a o použitém dopravním prostředku.

3. Hospodářské subjekty, dopravci EU a zplnomocnění zástupci informují příslušné orgány uvedené v odstavci 2 o každé významné změně údajů, které byly dříve oznámeny v souladu s odstavcem 2, ohledně dotčených zařízení a činností souvisejících s nakládáním s plastovými peletami a jejich přepravou, včetně případného uzavření stávajícího zařízení, ukončení přepravních činností nebo případů, kdy se na ně toto nařízení již nevztahuje, a o každé změně množství plastových pelet, s nimiž nakládají, relevantních pro uplatňování povinností spojených s prahovými hodnotami.

Článek 4

Zplnomocnění zástupci dopravců třetích zemí

1. Dopravci třetích zemí písemně jmenují zplnomocněného zástupce alespoň v jednom členském státě, v němž se zabývají přepravou plastových pelet.

([18]) Doporučení Komise ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2003/361/oj).

([19]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/765/oj).

2. Dopravci třetích zemí písemně pověří zplnomocněného zástupce, aby jednal jejich jménem za účelem zajištění souladu s čl. 3 odst. 2 a 3, čl. 5 odst. 6 třetím pododstavcem a čl. 15 odst. 1 tohoto nařízení. Tento zplnomocněný zástupce může být kontaktován spolu s těmito dopravci třetích zemí nebo místo nich. Pověření zplnomocněného zástupce je platné pouze tehdy, je-li zplnomocněným zástupcem písemně přijato. Jmenováním zplnomocněného zástupce nejsou dotčeny právní kroky, které by mohly být podniknuty proti dopravcům třetích zemí.

3. Dopravce třetí země před první přepravou plastových pelet v Unii informuje o jmenování zplnomocněného zástupce a jeho pověření současně příslušné orgány členského státu podle odstavce 1 a Komisi.

Článek 5

Povinnosti týkající se nakládání s plastovými peletami

1. Hospodářské subjekty přijmou tato opatření:

a) vypracují plán řízení rizik pro každé zařízení v souladu s přílohou I, a to s přihlédnutím k povaze a velikosti zařízení, jakož i rozsahu jeho operací;

b) nainstalují vybavení a provedou postupy popsané v plánu řízení rizik a

c) oznámí plán řízení rizik příslušnému orgánu členského státu, v němž se zařízení nachází, spolu s vlastním prohlášením o shodě vydaným v souladu se vzorovým formulářem uvedeným v příloze II.

Hospodářské subjekty plán řízení rizik průběžně aktualizují, přičemž zohledňují zejména nedostatky zjištěné na základě svých zkušeností s nakládáním s plastovými peletami, a na požádání jej zpřístupní příslušným orgánům.

2. Hospodářské subjekty, které jsou malými, středními nebo velkými podniky provozujícími zařízení, v nichž se v předchozím kalendářním roce nakládalo s plastovými peletami v množství nedosahujícím prahové 1 500 tun, nebo které jsou mikropodniky, oznámí příslušnému orgánu členského státu, v němž se nařízení nachází, vždy po pěti letech od posledního oznámení aktualizaci plánu řízení rizik pro každé zařízení a rovněž obnovení vlastního prohlášení o shodě.

3. Příslušné orgány mohou od hospodářských subjektů vyžadovat, aby přijaly tato opatření:

a) změnily plány řízení rizik oznámené v souladu s odstavci 1 a 2 tak, aby bylo zajištěno účinné předcházení ztrátám a případně zamezení jejich šíření a jejich odklizení a dodržení požadavků stanovených v příloze I, a

b) včas provedly kterékoli z opatření uvedených v příloze I.

4. Dopravci EU a dopravci třetích zemí zajistí, aby byla prováděna opatření stanovená v příloze III.

5. Hospodářské subjekty při provádění opatření stanovených v plánu řízení rizik a dopravci EU a dopravci třetích zemí při provádění opatření stanovených v příloze III postupují v následujícím pořadí důležitosti:

a) opatření k předcházení úniku;

b) opatření k zamezení rozptýlení uniklých plastových pelet, aby nedošlo k jejich ztrátě;

c) opatření k odklizení plastových pelet po jejich úniku nebo ztrátě.

6. Hospodářské subjekty, dopravci EU a dopravci třetích zemí mají tyto povinnosti:

a) zajistit, aby jejich zaměstnanci byli vyškoleni v závislosti na jejich konkrétních funkcích a povinnostech a aby znali a byli schopni používat příslušné vybavení a vykonávat postupy stanovené pro účely zajištění souladu s tímto nařízením; a

b) vést záznamy o každoročně odhadovaných množstvích ztracených plastových pelet a o celkovém množství plastových pelet, s nimiž se nakládalo.

Po uplynutí šesti měsíců od zveřejnění příslušné harmonizované normy v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo počínaje datem použitelnosti prováděcího aktu uvedeného v čl. 18 odst. 3 hospodářské subjekty, dopravci EU a dopravci třetích zemí odhadnou množství ztracených plastových pelet uvedená v prvním pododstavci písm. b) tohoto odstavce v souladu se standardizovanou metodikou uvedenou v článku 18.

Zplnomocněný zástupce předloží důkaz o tom, že dopravci ze třetích zemí plní povinnost stanovenou v prvním pododstavci písm. a). Hospodářské subjekty a dopravci EU a zplnomocnění zástupci uchovávají záznamy uvedené v prvním pododstavci písm. b) po dobu pěti let a na požádání je zpřístupní příslušným orgánům a případně certifikačním subjektům pro účely článku 6.

7. Pokud opatření přijatá za účelem předcházení úniku a ztrátám plastových pelet, zamezení šíření pelet a jejich odklízení selžou, přijmou hospodářské subjekty, dopravci EU a dopravci třetích zemí bezodkladně nápravná opatření.

8. Hospodářské subjekty, které jsou středními nebo velkými podniky provozujícími zařízení, v nichž bylo v předchozím kalendářním roce nakládáno s plastovými peletami v množství rovném prahové hodnotě 1 500 tun nebo větším, provedou každoročně pro každé zařízení interní posouzení toho, do jaké míry dané zařízení splňuje požadavky plánu řízení rizik stanoveného v příloze I nebo podmínky, za nichž bylo uděleno povolení podle čl. 7 odst. 1 písm. a).

Hospodářské subjekty uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce uchovávají záznamy o interních posouzeních po dobu pěti let a na požádání je zpřístupní příslušným orgánům a certifikačním subjektům pro účely článku 6.

Článek 6

Certifikace

1. Do 17. prosince 2027 a poté každé tři roky hospodářské subjekty, které jsou velkými podniky, prokážou, že manipulační postup v každém zařízení, v němž bylo v předchozím kalendářním roce nakládáno s plastovými peletami v množství rovném prahové hodnotě 1 500 tun nebo větším, splňuje požadavky stanovené v příloze I, a to získáním osvědčení vydaného certifikačním subjektem.

2. Do 17. prosince 2028 a poté každé čtyři roky hospodářské subjekty, které jsou středními podniky, prokážou, že manipulační postup v každém zařízení, v němž bylo v předchozím kalendářním roce nakládáno s plastovými peletami v množství rovném prahové hodnotě 1 500 tun nebo větším, splňuje požadavky stanovené v příloze I, a to získáním osvědčení vydaného certifikačním subjektem.

3. Do 17. prosince 2030 hospodářské subjekty, které jsou malými podniky, prokážou, že manipulační postup v každém zařízení, v němž bylo v předchozím kalendářním roce nakládáno s plastovými peletami v množství rovném prahové hodnotě 1 500 tun nebo větším, splňuje požadavky stanovené v příloze I, a to získáním osvědčení vydaného certifikačním subjektem. Platnost osvědčení je pět let.

Hospodářské subjekty uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce musí splnit požadavky čl. 5 odst. 2 po uplynutí doby platnosti osvědčení, pokud se nerozhodnou pro jeho obnovení v souladu s prvním pododstavcem tohoto odstavce.

4. Certifikační subjekty provádějí namátkové kontroly, včetně kontrol bezprostředního okolí, je-li přístupné, s cílem zajistit, že plán řízení rizik je přiměřený pro účely předcházení ztrátám plastových pelet a že veškerá opatření obsažená v plánu byla řádně prováděna.

5. Osvědčení musí splňovat tyto požadavky:

a) je vydáno v souladu se vzorovým formulářem uvedeným v příloze IV a v elektronické podobě;

b) je v něm uveden hospodářský subjekt, zařízení, na které se osvědčení vztahuje, datum každé provedené namátkové kontroly a doba platnosti;

c) potvrzuje shodu zařízení, na které se osvědčení vztahuje, s požadavky stanovenými v příloze I.

6. Certifikační subjekty bez zbytečného odkladu oznámí příslušnému orgánu:

a) vydaná osvědčení;

b) pozastavená nebo odňatá osvědčení;

c) změny v osvědčeních.

Článek 7

Zajištění souladu prostřednictvím povolení

1. Členské státy mohou osvobodit hospodářské subjekty od povinností stanovených v čl. 5 odst. 1 písm. c) a čl. 5 odst. 2, jakož i od povinnosti získat osvědčení podle čl. 6 odst. 1, 2 a 3 pro každé zařízení, pokud:

a) provoz zařízení je předmětem povolení;

b) hospodářský subjekt oznámil orgánu příslušnému pro vydávání povolení svůj plán řízení rizik a jeho aktualizace, a to každé tři roky v případě velkých podniků, každé čtyři roky v případě středních podniků a každých pět let v případě mikropodniků a malých podniků;

c) po oznámení plánu řízení rizik a následných aktualizací, jak je uvedeno v písmenu b), bylo povolení uděleno nebo přezkoumáno a v případě potřeby aktualizováno na základě ověření souladu hospodářských subjektů s požadavky stanovenými v příloze I a

d) zařízení podléhá pravidelným inspekcím ze strany příslušných orgánů, včetně prohlídek areálu zařízení, při nichž se zkoumá celá škála relevantních dopadů na životní prostředí, včetně úniků a ztrát, s periodicitou uvedenou v čl. 5 odst. 2 a periodicitou rovnocennou periodicitě vyplývající z použití čl. 6 odst. 1, 2 a 3.

2. Členský stát výjimku pro hospodářské subjekty a vnitrostátní předpisy týkající se povolení oznámí Komisi.

Článek 8

Zajištění souladu prostřednictvím systémů environmentálního řízení

1. Hospodářské subjekty, které jsou zaregistrovány v systému Společenství pro environmentální řízení podniků a audit (dále jen „EMAS“) podle nařízení (ES) č. 1221/2009, jsou osvobozeny od plnění povinností stanovených v čl. 5 odst. 2 a v čl. 6 odst. 1, 2 a 3 tohoto nařízení za předpokladu, že environmentální ověřovatel ve smyslu čl. 2 bodu 20 nařízení (ES) č. 1221/2009 zkontroloval, že do systému environmentálního řízení hospodářského subjektu byly zahrnuty požadavky stanovené v příloze I tohoto nařízení a že byly provedeny.

2. Členské státy mohou hospodářské subjekty osvobodit od dodržování čl. 5 odst. 2 a čl. 6 odst. 1, 2 a 3, pokud tyto subjekty pro každé zařízení vypracovaly a zavedly systém environmentálního řízení (dále jen „EMS“) a za předpokladu, že:

a) akreditovaný certifikační subjekt provedl posouzení shody, aby ověřil, a to i prostřednictvím namátkových kontrol, zda systém EMS a způsob jeho provádění jsou v souladu s požadavky stanovenými v příloze I;

b) hospodářský subjekt oznámí příslušným orgánům posouzení shody systému EMS uvedené v písmeni a), včetně informací o daném hospodářském subjektu a o zařízení, u něhož se soulad ověřuje, data provedení namátkových kontrol a období, pro něž je posouzení shody platné, a

c) pravidelná posouzení shody systému EMS zahrnují alespoň každé tři roky hodnocení jeho provádění v souladu s požadavky stanovenými v příloze I.

Článek 9

Akreditace certifikačních subjektů

Akreditace certifikačních subjektů uvedených v čl. 2 bodu 15 písm. a) zahrnuje vyhodnocení souladu s těmito požadavky:

a) certifikační subjekt je zřízen podle práva členského státu a má právní subjektivitu;

b) certifikační subjekt je třetí stranou nezávislou na hospodářském subjektu;

c) certifikační subjekt, jeho vyšší vedení a pracovníci odpovědní za posuzování shody se nesmí podílet na žádné činnosti, která by mohla být v rozporu s jejich nezávislým úsudkem nebo bezúhonností ve vztahu k certifikačním činnostem;

d) certifikační subjekt a jeho pracovníci vykonávají svou práci nediskriminačním způsobem a provádějí své činnosti na nejvyšší úrovni profesní důvěryhodnosti a požadované odborné způsobilosti a nejsou vystaveni žádným tlakům a podnětům, především finančním, které by mohly ovlivnit jejich úsudek nebo výsledky jejich certifikačních činností, zejména ze strany osob nebo skupin osob, které mají na výsledcích těchto činností zájem. Je zaručena nestrannost certifikačních subjektů, jejich vrcholného vedení a pracovníků odpovědných za provádění certifikace a příslušných úkolů;

e) certifikační subjekt má k dispozici odborné znalosti, vybavení a infrastrukturu potřebné k provádění posuzování shody, pro které byl akreditován;

f) certifikační subjekt má k dispozici dostatečný počet vhodně kvalifikovaných a zkušených pracovníků odpovědných za provádění úkolů posuzování shody;

g) aniž jsou dotčeny pravomoci příslušných orgánů podle čl. 16 odst. 3 písm. b), pracovníci certifikačního subjektu zachovávají služební tajemství, pokud jde o veškeré informace získané při provádění úkolů posuzování shody;

h) pokud certifikační subjekt zadává konkrétní úkoly spojené s certifikací subdodavatelům nebo využívá služeb dceřiné společnosti, nese plnou odpovědnost za úkoly prováděné subdodavateli nebo dceřinými společnostmi a posuzuje a sleduje kvalifikaci subdodavatele nebo dceřiné společnosti a jimi prováděnou práci. Subdodavatelé nebo dceřiné společnosti mohou provádět pouze úkoly, které spadají do rozsahu akreditace certifikačního subjektu. Certifikační subjekty zajistí, aby činnostmi jejich subdodavatelů nebo dceřiných společností nebyla dotčena důvěrnost, objektivita ani nestrannost jejich certifikačních činností.

Článek 10

Povinnost poskytovat informace

Aniž je dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ([20]) a nařízení (ES) č. 1907/2006, každý výrobce, dovozce, následný uživatel nebo distributor uvádějící na trh plastové pelety, které jsou syntetickými polymerními mikročásticemi podle položky 78 bodu 7 přílohy XVII nařízení (ES) č. 1907/2006, uvede na štítku, obalu, v příbalové informaci nebo na bezpečnostním listu informace uvedené v příloze V tohoto nařízení. Tyto informace musí být jasně viditelné, čitelné a nesmazatelné. Textové informace se poskytují v úředních jazycích členských států, v nichž jsou plastové pelety uváděny na trh, nestanoví-li dotčené členské státy jinak. Výrobce, dovozce, následný uživatel nebo distributor mohou tyto informace poskytnout v rámci plnění povinností podle položky 78 bodu 7 přílohy XVII nařízení (ES) č. 1907/2006.

([20]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1272/2008 ze dne 16. prosince 2008 o klasifikaci, označování a balení látek a směsí, o změně a zrušení směrnic 67/548/EHS a 1999/45/ES a o změně nařízení (ES) č. 1907/2006 (Úř. věst. L 353, 31.12.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1272/oj).

Článek 11

Přístup veřejnosti k informacím

1. Příslušné orgány zpřístupní veřejnosti, a to i systematicky prostřednictvím internetu, na snadno dohledatelných a bezplatných internetových stránkách, aniž by se přístup omezoval na registrované uživatele, níže uvedené informace, přičemž zajistí ochranu důvěrných obchodních informací:

a) informace, které obdržely v souladu s čl. 3 odst. 2 a 3 a článkem 4;

b) plány řízení rizik, které obdržely v souladu s čl. 5 odst. 1 a 2;

c) vlastní prohlášení o shodě, které obdržely v souladu s čl. 5 odst. 1 a 2;

d) osvědčení vydaná podle článku 6 a oznámení, která obdržely v souladu s odstavcem 6 uvedeného článku;

e) obsah rozhodnutí o udělení povolení, včetně kopie povolení a veškerých následných aktualizací nebo odkazu na jiné stávající veřejně přístupné rejstříky nebo internetové stránky zřízené na úrovni členských států, které k těmto povolením a jejich následným aktualizacím poskytují přístup, a

f) obsah posouzení shody systému EMS, které obdržely v souladu s čl. 8 odst. 2 písm. b).

2. Příslušné orgány při zpřístupňování plánů řízení rizik uvedených v odst. 1 písm. b) tohoto článku veřejnosti nezveřejňují informace uvedené v příloze I odst. 1 písm. b). Příslušné orgány mohou vynechat části dalších informací uvedených v odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku, pokud by mělo jejich zveřejnění nepříznivý dopad na bezpečnost dotčených zařízení nebo bezpečnost místního obyvatelstva nebo na kterýkoli ze zájmů uvedených v čl. 4 odst. 2 písm. a) až h) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ([21]). Příslušné orgány mohou požádat hospodářské subjekty, aby určily ty části informací, o nichž se domnívají, že nemají být zveřejňovány.

3. Komise zveřejní seznam vnitrostátních internetových stránek, jak je uvedeno v odstavci 1, na svých internetových stránkách, pokud členské státy tyto informace poskytnou.

4. Komise vypracuje a zpřístupní veřejnosti, a to i systematicky prostřednictvím internetu, na snadno dohledatelných a bezplatných internetových stránkách, aniž by se přístup omezoval na registrované uživatele, seznam jmenovaných zplnomocněných zástupců dopravců třetích zemí na základě informací předložených podle čl. 4 odst. 3, přičemž zajistí, aby byly chráněny důvěrné obchodní informace.

Článek 12

Povinnosti týkající se přepravy plastových pelet po moři v nákladních kontejnerech

1. Přepravci zajistí, aby:

a) plastové pelety byly zabaleny do kvalitních obalů, které jsou dostatečně pevné, aby odolaly nárazům a nakládkám, jimž jsou běžně během přepravy vystaveny, a které jsou konstruovány a uzavřeny tak, aby se zabránilo jakékoli ztrátě jejich obsahu, jež by mohla být způsobena vibracemi nebo akceleračními silami za běžných podmínek přepravy;

b) před naložením plastových pelet na palubu byly provozovateli, zástupci a veliteli námořního plavidla kromě informací o nákladu požadovaných pravidlem VI/2 Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři (SOLAS) předány rovněž informace o přepravě, v nichž jsou identifikovány nákladní kontejnery obsahující plastové pelety, a

c) k informacím o nákladu uvedeným v písmenu b) tohoto odstavce byla přiložena zvláštní žádost o uložení, v níž se žádá o uložení nákladních kontejnerů obsahujících plastové pelety v souladu s odstavcem 3.

([21]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/4/oj).

2. Provozovatelé a velitelé námořních plavidel, a v příslušných případech zástupci, zajistí, aby měli k dispozici seznam nebo soupis lodního nákladu nebo příslušný plán nakládky v souladu s informacemi o nákladu obdrženými od přepravce podle odst. 1 písm. b).

3. Provozovatelé a velitelé námořních plavidel zajistí, aby nákladní kontejnery obsahující plastové pelety byly uloženy pod palubou, kdykoli je to přiměřeně proveditelné, nebo na palubě v krytých prostorech nechráněných palub. V obou případech jsou tyto kontejnery zabezpečeny tak, aby se minimalizovalo nebezpečí pro mořské prostředí, aniž by byla ohrožena bezpečnost námořního plavidla a osob na palubě.

Článek 13

Ověřování souladu a podávání zpráv

1. Příslušné orgány ověřují, zda hospodářské subjekty, dopravci EU, dopravci třetích zemí a zplnomocnění zástupci, přepravci a provozovatelé, zástupci a velitelé námořních plavidel plní povinnosti stanovené v tomto nařízení, přičemž ve vhodných případech zohledňují informace uvedené ve vlastních prohlášeních o shodě podle čl. 5 odst. 1 a 2 a shromážděné certifikačními subjekty a příslušnými orgány v souladu s čl. 6 odst. 6 a čl. 7 odst. 1 v souladu s výjimkami udělenými podle článku 8. Příslušné orgány provádějí environmentální inspekce, a to i bez předchozího oznámení, a jiná ověřovací opatření a uplatňují přitom přístup založený na rizicích.

2. Do 1. ledna 2030 a poté každé tři roky předloží členské státy Komisi zprávu obsahující kvalitativní a kvantitativní informace o provádění tohoto nařízení v průběhu předchozích tří po sobě jdoucích kalendářních let. Tyto informace obsahují:

a) počet hospodářských subjektů v členění podle velikosti podniku podle doporučení Komise 2003/361/ES a podle hospodářské činnosti, jejich zařízení a dále počet dopravců EU a dopravců třetích zemí a dopravních prostředků používaných těmito dopravci k přepravě plastových pelet;

b) počet plánů řízení rizik podle čl. 5 odst. 1 a vlastních prohlášení oznámených podle čl. 5 odst. 2, počet osvědčení oznámených podle čl. 6 odst. 6 a počet hospodářských subjektů, které jsou registrovány v systému EMAS nebo které zavedly systém EMS splňující podmínky uvedené v čl. 8 odst. 2;

c) počet udělených povolení splňujících podmínky podle článku 7 a

d) počet a výsledky environmentálních inspekcí a jiných ověřovacích opatření provedených podle odstavce 1 tohoto článku, jakož i počet mimořádných událostí a nehod oznámených v souladu s čl. 14 odst. 1 a opatření přijatá v případě nedodržení povinností stanovených v tomto nařízení.

3. Komise prostřednictvím prováděcích aktů stanoví formát zpráv uvedených v odstavci 2 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají poradním postupem podle čl. 24 odst. 2.

4. Nejpozději tři měsíce od data pro předkládání zpráv uvedeného v odstavci 2 zpřístupní Komise veřejnosti celounijní přehled uplatňování tohoto nařízení založený na údajích předložených podle uvedeného odstavce.

Článek 14

Mimořádné události a nehody

1. Aniž je dotčena směrnice 2004/35/ES, v případě mimořádné události či nehody, jež způsobí ztrátu, jež má dopady na lidské zdraví nebo životní prostředí, hospodářské subjekty, dopravci EU a dopravci třetích zemí:

a) v příslušných případech neprodleně informují záchranné služby;

b) neprodleně přijmou veškerá možná opatření, aby minimalizovali následky pro lidské zdraví nebo životní prostředí;

c) neprodleně a nejpozději do 30 dnů po mimořádné události či nehodě, jež způsobí ztrátu, jež má dopady na lidské zdraví nebo životní prostředí, poskytne příslušným orgánům, na jejichž území k mimořádné události nebo nehodě došlo, tyto informace:

i) odhadované množství ztrát;

ii) příčiny ztrát a

iii) opatření přijatá podle písmene b) a

d) přijmou opatření, aby předešli dalším mimořádným událostem nebo nehodám.

2. Příslušný orgán, na jehož území k mimořádné události nebo nehodě došlo, v případě potřeby požádá, aby hospodářské subjekty, dopravci EU a dopravci třetích zemí přijali vhodná doplňková opatření k minimalizaci následků pro lidské zdraví nebo životní prostředí a k předejití dalším mimořádným událostem nebo nehodám, včetně uspořádání zvláštních školení.

3. V případě jakékoli mimořádné události nebo nehody, která má dopady na lidské zdraví nebo životní prostředí v jiném členském státě, příslušný orgán, na jehož území k mimořádné události nebo nehodě došlo, neprodleně informuje příslušný orgán druhého členského státu.

Článek 15

Nedodržení ustanovení

1. V případě porušení pravidel stanovených v tomto nařízení hospodářské subjekty, dopravci EU, dopravci třetích zemí a případně zplnomocnění zástupci neprodleně:

a) informují příslušný orgán;

b) přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit v nejkratší možné době obnovení souladu a

c) splní veškerá doplňková opatření, která příslušný orgán určí jako nezbytná k obnovení souladu.

2. Pokud porušení pravidel stanovených v tomto nařízení představuje bezprostřední nebezpečí pro lidské zdraví nebo pokud hrozí, že vyvolá bezprostřední významné nepříznivé účinky na životní prostředí, příslušný orgán pozastaví provoz zařízení nebo jeho části a odstaví silniční vozidla, železniční vagony nebo plavidla vnitrozemské plavby nebo zamezí jejich pohybu do doby, než je obnoven soulad s odst. 1 písm. b) a c), nebo pokud toto porušení vede k významné ztrátě, tak učinit může.

Článek 16

Určení příslušných orgánů a jejich pravomoci

1. Členské státy určí jeden či více příslušných orgánů pro uplatňování a vymáhání tohoto nařízení. Neprodleně po 16. prosinci 2025 sdělí členské státy Komisi názvy, adresy a kontaktní údaje příslušných orgánů a rovněž ji informují o veškerých následných změnách uvedených informací.

2. Členské státy svěří svým příslušným orgánům kontrolní a vymáhací pravomoci nezbytné k zajištění souladu s tímto nařízením.

3. Pravomoci příslušných orgánů uvedené v odstavci 2 zahrnují alespoň:

a) právo přístupu k veškerým relevantním dokumentům, údajům nebo informacím, jež souvisejí s porušením tohoto nařízení, a to v jakékoli formě nebo formátu a bez ohledu na nosič nebo místo, kde jsou uloženy, a právo pořizovat nebo získávat jejich kopie;

b) pravomoc požadovat od jakékoli fyzické nebo právnické osoby, aby poskytla veškeré relevantní informace, údaje nebo dokumenty v jakékoli formě nebo formátu a bez ohledu na nosič nebo místo, kde jsou uloženy, pro účely zjištění, zda došlo nebo dochází k porušení tohoto nařízení, a podrobností o tomto porušení;

c) pravomoc zahájit z vlastního podnětu inspekci s cílem zastavit nebo zakázat porušování tohoto nařízení, a

d) pravomoc ke vstupu do zařízení.

4. Příslušné orgány mohou pro účely environmentálních inspekcí a jiných ověřovacích opatření použít jako důkazní materiál jakékoli informace, dokumenty, nálezy, prohlášení nebo zpravodajské informace, a to bez ohledu na formát nebo nosič, na kterém jsou uloženy.

5. Pokud je na jejich území více než jeden příslušný orgán, členské státy zajistí, aby byly zavedeny vhodné komunikační a koordinační mechanismy.

Článek 17

Informace a pomoc, pokud jde o soulad s tímto nařízením

1. Do 17. prosince 2026 Komise na základě konzultací se zástupci hospodářských subjektů, dopravců a certifikačních subjektů, včetně mikropodniků, malých a středních podniků, relevantními nevládními organizacemi zabývajícími se ochranou životního prostředí a ve spolupráci s příslušnými orgány vypracuje informační a školicí materiály o řádném plnění povinností stanovených v tomto nařízení a zpřístupní je veřejnosti, a to i prostřednictvím internetu, na snadno dohledatelných a bezplatných internetových stránkách, aniž by se přístup omezoval na registrované uživatele. Komise případně rovněž vede konzultace se zástupci zplnomocněných zástupců, přepravců a provozovatelů, zástupců a velitelů námořních plavidel.

2. Členské státy zajistí, aby hospodářské subjekty, dopravci EU a dopravci třetích zemí, zplnomocnění zástupci, přepravci a provozovatelé, zástupci a velitelé námořních plavidel měli přístup k informacím, pokud jde o soulad s tímto nařízením, a aby jim, zejména mikropodnikům a malým podnikům, byla v tomto ohledu poskytnuta pomoc.

Aniž jsou dotčena příslušná pravidla státní podpory, může mít pomoc uvedená v prvním pododstavci zejména tuto podobu:

a) finanční podpora, a to i pro účely certifikace malých podniků;

b) přístup k finančním prostředkům;

c) specializovaná školení pro vedení a zaměstnance a

d) organizační a technická pomoc.

3. Členské státy podporují rozvoj školicích programů pro kvalifikaci pracovníků certifikačních subjektů.

Článek 18

Normy

1. Pro účely plnění povinnosti uvedené v čl. 5 odst. 6 písm. b) se v souladu s postupy stanovenými nařízením (EU) č. 1025/2012 vypracuje v rámci harmonizovaných norem metodika odhadu množství ztracených plastových pelet.

2. Komise do 17. prosince 2026 předloží žádost o vypracování harmonizovaných norem jedné nebo více evropským normalizačním organizacím.

3. Pokud žádná evropská normalizační organizace žádost o vypracování harmonizované normy nepřijme nebo pokud se Komise domnívá, že navrhovaná norma nesplňuje požadavky, které má pokrývat, stanoví Komise metodiku uvedenou v odstavci 1 tohoto článku prostřednictvím prováděcího aktu. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 24 odst. 3.

Článek 19

Vyřizování stížností a přístup ke spravedlnosti

1. Fyzické nebo právnické osoby, které jsou podle vnitrostátního práva považovány za osoby s dostatečným zájmem, nebo osoby, které se domnívají, že byla porušena jejich práva, jsou oprávněny podávat příslušným orgánům odůvodněné stížnosti, pokud se na základě objektivních okolností domnívají, že hospodářský subjekt, dopravce EU, dopravce třetí země nebo přepravce nebo provozovatel, zástupce nebo velitel námořního plavidla nedodržuje toto nařízení.

Pro účely prvního pododstavce se za osoby s dostatečným zájmem považují nevládní subjekty nebo organizace, které podporují ochranu lidského zdraví či životního prostředí nebo ochranu spotřebitelů a splňují veškeré požadavky podle vnitrostátního práva.

2. Příslušné orgány posoudí odůvodněné stížnosti uvedené v odstavci 1 tohoto článku a v případě potřeby přijmou nezbytná opatření k ověření těchto stížností, včetně inspekcí a slyšení dané osoby nebo organizace. Pokud je stížnost shledána důvodnou, přijmou příslušné orgány nezbytná opatření v souladu s čl. 5 odst. 3, čl. 14 odst. 2 a čl. 15 odst. 2.

3. Příslušné orgány co nejdříve informují osoby uvedené v odstavci 1, které stížnost podaly, o svém rozhodnutí přijmout nebo zamítnout žádost o přijetí opatření uvedenou ve stížnosti a své rozhodnutí zdůvodní.

4. Členské státy zajistí, aby osoba uvedená v odstavci 1 měla přístup k soudu nebo jinému nezávislému a nestrannému veřejnému orgánu, který je oprávněn přezkoumat procesní a hmotněprávní zákonnost rozhodnutí, úkonů nebo nečinnosti příslušného orgánu podle tohoto nařízení, aniž jsou dotčena jakákoli ustanovení vnitrostátních právních předpisů, která vyžadují, aby před zahájením soudního řízení byly vyčerpány postupy správního přezkumu. Všechny tyto přezkumné postupy musí být spravedlivé, nestranné, včasné a nepříliš nákladné a poskytují přiměřené a účinné prostředky nápravy, včetně zdržovací žaloby, je-li to nutné.

5. Členské státy zajistí, aby byly veřejnosti zpřístupněny praktické informace o přístupu k postupům správního a soudního přezkumu uvedeným v tomto článku.

Článek 20

Sankce

1. Aniž jsou dotčeny povinnosti členských států podle směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1203 ([22]), stanoví členské státy sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

2. Sankce uvedené v odstavci 1 zahrnují správní finanční sankce, jež osoby, které se tohoto porušení dopustily, fakticky připraví o ekonomický prospěch, který jim tímto jednáním vznikl.

3. V případě nejzávažnějších porušení právnickou osobou činí maximální výše správních finančních sankcí uvedených v odstavci 2 alespoň 3 % jejího ročního obratu v Unii v účetním roce předcházejícím roku, v němž byla správní finanční sankce uložena.

4. Členské státy mohou souběžně nebo alternativně uložit trestní sankce, pokud jsou stejně účinné, přiměřené a odrazující jako správní finanční sankce uvedené v tomto článku.

5. Členské státy zajistí, aby sankce stanovené podle tohoto článku podle okolností náležitě zohledňovaly:

a) povahu, závažnost a rozsah porušení;

b) obyvatelstvo nebo životní prostředí dotčené porušením, přičemž se přihlédne k dopadu tohoto porušení na cíl dosáhnout vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a životního prostředí;

c) zda k porušení došlo opakovaně nebo jednorázově.

6. Členské státy bez zbytečného odkladu oznámí Komisi pravidla a opatření uvedená v odstavci 1 a veškeré následné změny, které se jich týkají.

([22]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1203 ze dne 11. dubna 2024 o trestněprávní ochraně životního prostředí a o nahrazení směrnic 2008/99/ES a 2009/123/ES (Úř. věst. L, 2024/1203, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1203/oj).

Článek 21

Odškodnění

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že v důsledku porušení tohoto nařízení došlo k újmě na lidském zdraví, měly dotčené osoby právo požadovat a získat náhradu za tuto újmu od fyzických nebo právnických osob odpovědných za toto porušení.

2. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní pravidla a postupy týkající se nároků na náhradu újmy byly koncipovány a uplatňovány tak, aby výkon práva na náhradu újmy způsobené porušením podle odstavce 1 neznemožňovaly nebo nadměrně neztěžovaly.

3. Členské státy mohou stanovit promlčecí lhůty pro podání žaloby o náhradu újmy uvedené v odstavci 1. Tyto lhůty nezačnou běžet dříve, než je dané porušování ukončeno a než se osoba oprávněná požadovat náhradu újmy dozví nebo se podle rozumného předpokladu mohla dozvědět, že jí vznikla újma v důsledku porušení podle odstavce 1.

Článek 22

Změny příloh

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat v souladu s článkem 23 akty v přenesené pravomoci, jimiž se mění:

a) technické požadavky stanovené v odstavcích 2, 3, 4 a 5 přílohy I;

b) body 1), 2) a 3) přílohy III za účelem doplnění nebo zrušení požadavků na vybavení či souvisejících postupů nebo za účelem upřesnění technických vlastností stávajícího vybavení a postupů a

c) náležitosti formulářů uvedených v přílohách II a IV.

2. Komise přijme akty v přenesené pravomoci podle odstavce 1 tohoto článku na základě:

a) zkušeností získaných při uplatňování článků 3, 5, 6, 7, 8, 13 a 14;

b) informací poskytnutých hospodářskými subjekty o každoročně odhadovaném množství ztrát plastových pelet oznamovaném podle přílohy XVII nařízení (ES) č. 1907/2006;

c) příslušných mezinárodních norem;

d) specifik jednotlivých odvětví činnosti;

e) specifických potřeb mikropodniků a malých a středních podniků nebo

f) technického pokroku a vědeckého vývoje.

Článek 23

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 22 odst. 1 je Komisi svěřena na dobu pěti let od 2. ledna 2028. Komise vypracuje zprávu o výkonu přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament ani Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 22 odst. 1 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 22 odst. 1 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament ani Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 24

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 25

Hodnocení a přezkum

1. Do 17. prosince 2033 provede Komise hodnocení provádění tohoto nařízení s ohledem na cíle, které toto nařízení sleduje. O hlavních zjištěních hodnocení předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu. Zpráva musí obsahovat alespoň:

a) zkušenosti získané při provádění tohoto nařízení;

b) informace, které členské státy podaly ve zprávách podle čl. 13 odst. 2;

c) informace poskytnuté hospodářskými subjekty o každoročně odhadovaném množství ztrát plastových pelet oznámeném podle přílohy XVII nařízení (ES) č. 1907/2006;

d) přínos tohoto nařízení k plnění celkového cíle snížit do roku 2030 znečištění mikroplasty o 30 %;

e) posouzení, zda je třeba přijmout další opatření s ohledem na další zdroje neúmyslného uvolňování mikroplastů s cílem dosáhnout cíle Unie snížit znečištění mikroplasty;

f) nejnovější údaje a vědecké poznatky;

g) posouzení nejnovějších údajů a vědeckých poznatků o chemické sledovatelnosti plastových pelet a relevantnosti zavedení jedinečného chemického podpisu;

h) interakce tohoto nařízení s relevantními mezinárodními iniciativami zaměřenými na řešení problematiky ztrát plastových pelet, zejména pokud jde o námořní dopravu;

i) posouzení dopadu vynětí hospodářských subjektů, které nakládají s plastovými peletami pod určitými prahovými hodnotami, z některých povinností vyplývajících z tohoto nařízení na jeho provádění a relevantnosti stanovení prahové hodnoty pro dopravce;

j) posouzení účinku, který měly výjimky udělené podle článku 7 na dosažení cíle předcházení únikům a ztrátám;

k) posouzení toho, zda dopravci, zejména dopravci třetích zemí, plní povinnosti vyplývající z tohoto nařízení;

l) posouzení relativní účinnosti různých způsobů poskytování informací podle článku 10.

2. Ke zprávě připojí Komise případně legislativní návrh Evropskému parlamentu a Radě.

3. V případě, že Mezinárodní námořní organizace přijme opatření pro bezpečnou přepravu plastových pelet loděmi a pro předcházení znečišťování moří způsobenému plastovými peletami přepravovanými loděmi, Komise tato opatření posoudí, včetně potřeby zajistit soulad s těmito opatřeními, a případně přijme legislativní návrh.

Článek 26

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 17. prosince 2027. Čl. 3 odst. 1, čl. 5 odst. 6 druhý pododstavec, článek 16, čl. 17 odst. 1 a čl. 18 odst. 2 a 3 se však použijí ode dne 16. prosince 2025.

Odchylně od druhého odstavce tohoto článku se čl. 1 odst. 2 písm. d), článek 12, čl. 13 odst. 1, čl. 17 odst. 2 a 3 a článek 19, pokud se týkají přepravců a provozovatelů, zástupců a velitelů námořních plavidel, použijí ode dne 17. prosince 2028.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 12. listopadu 2025.

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předsedkyně	*předsedkyně*
R. METSOLA	M. BJERRE

PŘÍLOHA I

PLÁN ŘÍZENÍ RIZIK PRO ZAŘÍZENÍ

1. Plán řízení rizik uvedený v čl. 5 odst. 1 obsahuje tyto prvky:

   a) plán areálu;

   b) počet tun plastových pelet, s nimiž bylo nakládáno, za rok;

   c) místa v rámci zařízení, kde by mohlo dojít k úniku, s uvedením míst s vysokým a nízkým rizikem;

   d) místa v rámci zařízení, kde by mohlo dojít ke ztrátě, a místa v bezprostředním okolí, na která by ztráty mohly mít dopad, v obou případech s uvedením míst s vysokým i nízkým rizikem;

   e) operace, při nichž se nakládá s peletami a při nichž by mohlo dojít k úniku a ztrátě pelet, s uvedením operací s vysokým a nízkým rizikem;

   f) roční odhad množství, které uniklo v uvedených místech, a množství ztrát z těchto míst;

   g) seznam činností, při nichž by mohlo dojít k úniku nebo ztrátám plastových pelet a nad kterými by zařízení mohlo vykonávat kontrolu, včetně činností dodavatelů, subdodavatelů a skladovacích zařízení mimo areál zařízení;

   h) vymezení jedné specifické funkce některého ze zaměstnanců, který bude odpovídat za zaznamenávání, vyšetřování a přijímání návazných opatření v případě úniků a ztrát, včetně podávání zpráv příslušným orgánům, jak je stanoveno v čl. 5 odst. 6 a čl. 14 odst. 1;

   i) popis obalů a vybavení zavedeného pro účely předcházení únikům a ztrátám, zamezení šíření plastových pelet a jejich odklízení a

   j) popis postupů zavedených pro účely předcházení únikům a ztrátám, zamezení šíření plastových pelet a jejich odklízení.

2. Pokud jde o odst. 1písm. i), musí být obaly a vybavení zavedené pro účely předcházení únikům a ztrátám, zamezení šíření plastových pelet a jejich odklízení přiměřené a úměrné povaze a velikosti zařízení a zahrnují:

   a) pokud jde o předcházení: v případě zařízení, kde se provádí balení, obaly, které jsou dostatečně pevné, aby odolaly nárazům, nakládkám a povětrnostním vlivům, které jsou během přepravy běžné; pevnost materiálu použitého na obal a konstrukce obalu musí odpovídat kapacitě obalu a jeho zamýšlenému použití; obal musí být odolný vůči vysypávání náplně nebo opatřen vhodnou vložkou a musí být bezpečně konstruován a uzavřen tak, aby se zabránilo jakékoli ztrátě obsahu, jež by mohla být způsobena vibracemi nebo akceleračními silami za běžných podmínek přepravy;

   b) pokud jde o zamezení šíření: v místech, kde hrozí vysoké riziko úniku, záchytné prostředky (např. záchytné vany a podzemní retenční nádrže s ocelovými rošty) umístěné tak, aby bylo možné snadno zamezit šíření uniklých pelet na podlaze a odklidit je, a kryty kanalizace k zadržení plastových pelet nebo vhodné alternativy k ochraně podzemních systémů kanalizace;

   c) pokud jde o odklízení: v místech, kde může dojít k úniku a ztrátě, vysavače s dostatečnou kapacitou pro vnitřní a vnější použití, dostatečné úklidové pomůcky (například košťata, smetáky s lopatkou, kbelíky, opravné pásky) a odpadní nádoby na likvidaci sebraných plastových pelet a prázdné pytle;

3. Pokud jde o odst. 1 písm. j), musí být postupy zavedené pro účely předcházení únikům a ztrátám, zamezení šíření plastových pelet a jejich odklízení přiměřené a úměrné povaze a velikosti zařízení a zahrnují:

   a) informování třetích stran, které mají přístup k zařízení za účelem nakládky, vykládky nebo jiné manipulace s plastovými peletami, ohledně relevantních postupů pro předcházení únikům a ztrátám, zamezení šíření plastových pelet a jejich odklízení;

b) nakládání s obaly plastových pelet takovým způsobem, aby se zabránilo proděravění obalů; v místech, kde hrozí vysoké riziko úniku, zajištění pravidelných kontrol, čištění a údržby záchytných prostředků a skladovacích zařízení, jakož i obalů a nádob; v případě, že z obalů a nádob uniká nebo se z nich sype náplň, zajištění toho, aby se dále nepoužívaly;

c) zamezení šíření uniklých pelet a jejich co nejrychlejší odklizení, a to nejpozději na konci dané operace;

d) zajištění toho, aby na vnější straně silničního vozidla, železničního vagonu nebo plavidla vnitrozemské plavby nebyly při odjezdu ze zařízení přítomny plastové pelety, a zajištění toho, aby nakládací a vykládací rampy silničních vozidel a železničních vagonů byly při odjezdu z místa nakládky nebo vykládky uzavřeny.

4. Kromě ustanovení odstavce 2 a na základě povahy a velikosti zařízení, jakož i na základě rozsahu jeho operací hospodářské subjekty zváží, a to i v plánu řízení rizik, popis alespoň tohoto vybavení:

a) pokud jde o předcházení: v případě zařízení, v nichž se provádí balení: obaly, které odolné vůči rozkladu ve vodním prostředí; vakuová těsnění na hadicích a potrubí; ochranné krytí na vysokozdvižných vozících, hydraulických zařízeních nebo jiných nakládacích a vykládacích zařízeních s cílem zamezit proděravění obalů; vybavení pro vytvoření zabezpečených připojovacích bodů pro propojení se zavedenými sekundárními zábranami; nakládací systémy navržené tak, aby přenosové potrubí mohlo být po naložení a vyložení zcela vyprázdněno; utěsněné nádoby nebo utěsněná venkovní sila pro skladování pelet; ochrana proti přeplnění sil; automatizované dopravní systémy pro pelety; zařízení na odsávání prachu z plastových pelet s vhodnými filtry nebo záchytnými prostředky na prach z plastových pelet; pro účely čištění nádob nebo sil na plastové pelety, používání filtračních nebo záchytných prostředků pro čištění pomocí proudů vody a vzduchu;

b) pokud jde o zamezení šíření: sekundární záchytné prostředky umístěné mezi oblastmi, kde se manipuluje s plastovými peletami, a hranicí zařízení, kolem zařízení a v místech připojení, kde se plastové pelety přemísťují; kryty kanalizace na všechny podlahové odtoky uvnitř budov a odtoky umístěné na vnějších površích (např. betonových soklech, asfaltových silnicích a zpevněných stezkách pro pěší), případně s velikostí ok menší než nejmenší plastové pelety, s nimiž se v areálu manipuluje; odvodňovací nebo filtrační systémy pro zvládání důvodně předvídatelných povodní nebo vichřice; systém čištění odpadních vod; uzavřené nádoby na uniklé plastové pelety a na prázdné obaly; zóny pro opravu poškozených obalů nebo pro manipulaci s nimi; podlahové nebo podzemní prostory v místech pro nakládku a vykládku, které nebrání odklizení uniklých pelet;

c) pokud jde o odklízení: průmyslové vysavače; vyhrazené nádoby na sebrané plastové pelety, které jsou zakryté, označené a zabezpečené tak, aby se předešlo dalším únikům a ztrátám, a to i na plastové pelety nalezené v místech v bezprostředním okolí zařízení; zesílené sběrné pytle.

5. Kromě ustanovení odstavce 3 a na základě povahy a velikosti zařízení, jakož i na základě rozsahu jeho operací hospodářské subjekty zváží, a to i v plánu řízení rizik, popis alespoň těchto postupů:

a) pokud jde o předcházení: omezení množství plastových pelet přepravovaných v určitých obalech; používání záchytných van pod přesypy a během nakládání a vykládání; jasné protokoly pro otevírání, nakládání, uzavírání a utěsňování nádob na začátku a na konci nakládky; fyzické zkoušení a sledování účinnosti postupů pro předcházení; postupy uplatňované při příjezdu a odjezdu dopravců EU a dopravců třetích zemí; postupy a opatření pro zamezení šíření prachu z plastových pelet;

b) pokud jde o zamezení šíření: pravidelná kontrola, čištění a údržba krytů kanalizace, odvodňovacích nebo filtračních systémů pro srážkovou vodu; pravidelná kontrola a čištění vozidel, která odjíždějí z areálu nebo do něj vjíždí, zařízení, kterými prochází odtoková voda, a plotů kolem zařízení umístěných na veřejném prostranství, v příslušných případech; okamžitá výměna nebo oprava obalů nebo nádob, ze kterých uniká náplň; údržba systému čištění odpadních vod;

c) pokud jde o odklízení: po odklizení uniklých plastových pelet se tyto pelety, pokud možno znovu použijí jako surovina, aby se omezilo plýtvání. Pokud uniklé plastové pelety nelze znovu použít jako surovinu, jsou sebrány a odstraněny v souladu s právními předpisy o odpadech.

6. Hospodářské subjekty, které jsou středními nebo velkými podniky a provozují zařízení, v nichž bylo v předchozím kalendářním roce nakládáno s plastovými peletami v množství rovném prahové hodnotě 1 500 tun nebo větším, zahrnou do svých plánů řízení rizik rovněž tato opatření:

   a) prvky, které by měly být alespoň jednou ročně přezkoumávány na oficiálních zasedáních vedení, včetně odhadovaného množství a příčin případných ztrát; zavedené vybavení a zavedené postupy pro předcházení, zmírnění šíření a odklízení a jejich účinnost;

   b) informační a školicí program, který bude vycházet z konkrétních funkcí a povinností zaměstnanců a který se bude týkat předcházení úniku a ztrátám plastových pelet, zamezení jejich šíření a odklízení, instalace, používání a údržby vybavení, provádění pracovních postupu a sledování a hlášení případných ztrát plastových pelet;

   c) postupy pro informování řidičů, dodavatelů a subdodavatelů o příslušných postupech pro předcházení úniku a ztrátám, zamezení šíření plastových pelet a jejich odklízení.

PŘÍLOHA II

FORMULÁŘ VLASTNÍHO PROHLÁŠENÍ O SHODĚ

. . . . . .

(název a adresa hospodářského subjektu)

prohlašuje na svou výhradní odpovědnost, že nakládání s plastovými peletami v zařízení s registračním číslem (je-li k dispozici) ……, které se nachází na adrese ……, splňuje všechny požadavky nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/2365 ze dne 12. listopadu……..…2025 o předcházení ztrátám plastových pelet za účelem snížení znečištění mikroplasty.

Podpisem tohoto prohlášení stvrzuji, že opatření stanovená v přiloženém posouzení rizik, které bylo provedeno dne …… (datum), byla provedena.

V …… dne … 20….

Podpis

PŘÍLOHA III

OPATŘENÍ PRO DOPRAVCE EU A DOPRAVCE TŘETÍCH ZEMÍ

Opatření a vybavení, která mají dopravci EU a dopravci třetích zemí přijmout a zavést:

1) pokud jde o předcházení: ověřování během nakládky a vykládky a po jejich skončení, zda jsou plastové pelety před opuštěním zařízení řádně odstraněny z vnější strany dopravních prostředků a nákladních kontejnerů a zda jsou nakládací a vykládací rampy dopravních prostředků při opuštění zařízení uzavřeny; jasná komunikace o požadavcích týkajících se bezpečného uložení; vizuální kontrola neporušenosti obalů plastových pelet před cestou; zajištění, aby se například na vysokozdvižných vozících / hydraulických zařízeních používalo ochranné krytí, které předejde proděravění obalů; předcházení veškerým únikům během přepravy, např. zajištěním toho, aby dopravní prostředky byly technicky vhodné a aby nákladní kontejnery byly v případě potřeby doplněny patřičným utěsněním; pravidelné čištění nákladových prostorů, nákladních kontejnerů a přípojných vozidel, aby se minimalizovala ztráta uniklých plastových pelet; vizuální kontrola prvků umožňujících otevření nákladových prostorů, nákladních kontejnerů a přípojných vozidel, aby se zamezilo ztrátám plastových pelet nebo se tyto ztráty minimalizovaly, a kontrola toho, že jsou nákladové prostory, nákladní kontejnery a přípojná vozidla neporušené, před cestou a pokud možno během cesty, a to i v multimodálních terminálech, železničních terminálech a vnitrozemských a námořních přístavech;

2) pokud jde o zamezení šíření a o odklízení: opravy poškozených obalů, je-li to možné, během přepravy a zamezení šíření zbylých plastových pelet z nákladového prostoru; shromáždění uniklých plastových pelet do uzavřených nádob nebo pytlů za účelem jejich řádného odstranění; pokud se plastové pelety přepravují volně ložené v cisternách, spodní otvor cisterny/sila se otevírá až po vstupu do čisticího zařízení; výměna kontejnerových vložek jen na vhodných neveřejných místech, kde lze zabránit jakémukoli šíření uniklých pelet; informování příslušných orgánů, např. mezinárodních a vnitrostátních orgánů příslušných pro řešení mimořádných událostí nebo orgánů pro ochranu životního prostředí členského státu, kde ke ztrátě došlo;

3) pokud jde o vybavení na palubě: alespoň jedna přenosná svítilna, úklidové pomůcky (např. košťata, smetáky s lopatkou, kbelíky, opravné pásky atd.); uzavřené sběrné nádoby / zesílené sběrné pytle.

PŘÍLOHA IV

FORMULÁŘ OSVĚDČENÍ O SHODĚ

. . . . . (název)

s registračním číslem ……

akreditován pro oblast působnosti …… (kód NACE)

po ověření zařízení hospodářského subjektu …… (název) s registračním číslem (je-li k dispozici) ……, které se nachází na adrese ……, prohlašuje,

že uvedené zařízení splňuje všechny požadavky stanovené v příloze I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2025/2365 ze dne 12. listopadu 2025 o předcházení ztrátám plastových pelet za účelem snížení znečištění mikroplasty.

Svým podpisem stvrzuji, že:

— ověření proběhlo v souladu s požadavky nařízení (EU) 2025/2365, včetně namátkových kontrol provedených ve dnech… (data),

— výsledek ověření potvrzuje, že neexistují důkazy o nesouladu s požadavky nařízení (EU) 2025/2365.

V …… dne … 20….

Podpis a razítko nebo digitální podpis

PŘÍLOHA V

INFORMACE, KTERÉ SE POSKYTUJÍ PODLE ČLÁNKU 10

Škodlivé pro životní prostředí – zabraňte ztrátám